

29. Pünkösd vasárnapja.AZ ELSŐ PÜNKÖSDI PRÉDIKÁCIÓ.

Acta 2,36

Acta 2,14-36

Istentiszteletünkön már elhangzott egy prédikáció, mégpedig az első pünkösd-i prédikáció, ahogyan tetszett a Szentlélek Istennek számunkra feljegyeztetni a "szeretett orvossal", Lukács evangélistával. Nem tudom, nem jobb lenne-e minden magyarázat helyett még egyszer, vagy akár kétszer-háromszor csendben végighallgatni ezt az első pünkösd-i prédikációt. Mert olyan egyszerű. Nem szorul magyarázatra. És olyan nagyszerű. Általa megszületik az Anyaszentegyház. Ahogyan az egykori hajduböszörményi lelkész írta 376. énekünkben:

"...az nap, melyen előálltak
és a népeknek prédikáltak:
Anyaszentegyházat fundáltak."

Mert el ne feledjük, hogy nem a szél és nem a tűz alapította a keresztyén Anyaszentegyházat, hanem az Íge. A hatalommal és barátsággal, a Szentlélekkel és emberséggel mondott prédikáció által alapította azt a Szentháromság egy örök igaz Isten. Mert ahol az Íge és a Szentlélek együtt munkálkodhat, ott gyülekezetet fundáló, gyülekezetet megtartó erővé lesz. Ott kősziklára épül Isten egyháza, és ömölhet az eőssé, jöhet az árvíz, fújhatnak a szelek, beleütözhetnek abba a házba, de nem dől össze, mert kősziklára építettett. Ezért énekeljük mi oly gyakran istentiszteletünkön az ősi, szép pünkösd-i éneket prédikáció előtt: "Te szent-ségnek új világa, Igédnek vezérlj útjára!" Most is alig halkult még el ajkunkon az ének. De maradjon ott szívünkben és így figyel-